

Шестата Божия заповед означава много повече, отколкото да насочиш пистолет към нечия глава и да гръпнеш спусъка.

На 6 август 1945 г. подполковник Пол Тибетс пилотираше Б-29, наречен по името на майка му „Енола Гей“, над град Хирошима, Япония. Самолетът носел една-единствена бомба с кодовото название „Момченцето“.

Майор Томас Феръби пушал „Момченцето“, което експлодирало, достигайки височина от две хиляди фута. За секунди Хирошима била почти заличена.

В самолета никои не продумвал, докато Робърт Луис, помощник-пилотът, заровил глава в раменете на Тибетс и извикал: „Погледнете това! Погледнете това! Погледнете това!“ После се извърнал и написал в дневника си: „Боже мой, какво направихме?“

Счита се, че до края на годината повече от 140 хиляди души починали в резултата на тази единствена атомна бомба.

През 1946 г. Пол Тибетс бил назначен за технически съветник на атомните опити, проведени на островите Бикини. Опитите били завършени успешно през ноември същата година. Екипът отпразнувал с парти и накрая имало торта и сладолед. Във „Вашингтон Поуст“ се появила снимка на гвама

американски морски адмирал, които режат сладолед върху тортата. Той бил във формата на гъбата, образувана от ядрената бомба. Над нея се смеели адмиралите. Съпругата на единия от тях помагала в рязането ѝ. Тя носела шапка, която също била оформена като атомна гъба.

Реакцията спрямо снимката била не-

мой, какво направихме?“

Животът е свещен

Мислещите хора са съгласни, че човешкият живот е свещен. Загубата му никога не преизвиква смях. Шестата заповед предава същото: „Не убивай!“ (Изход 20:13).

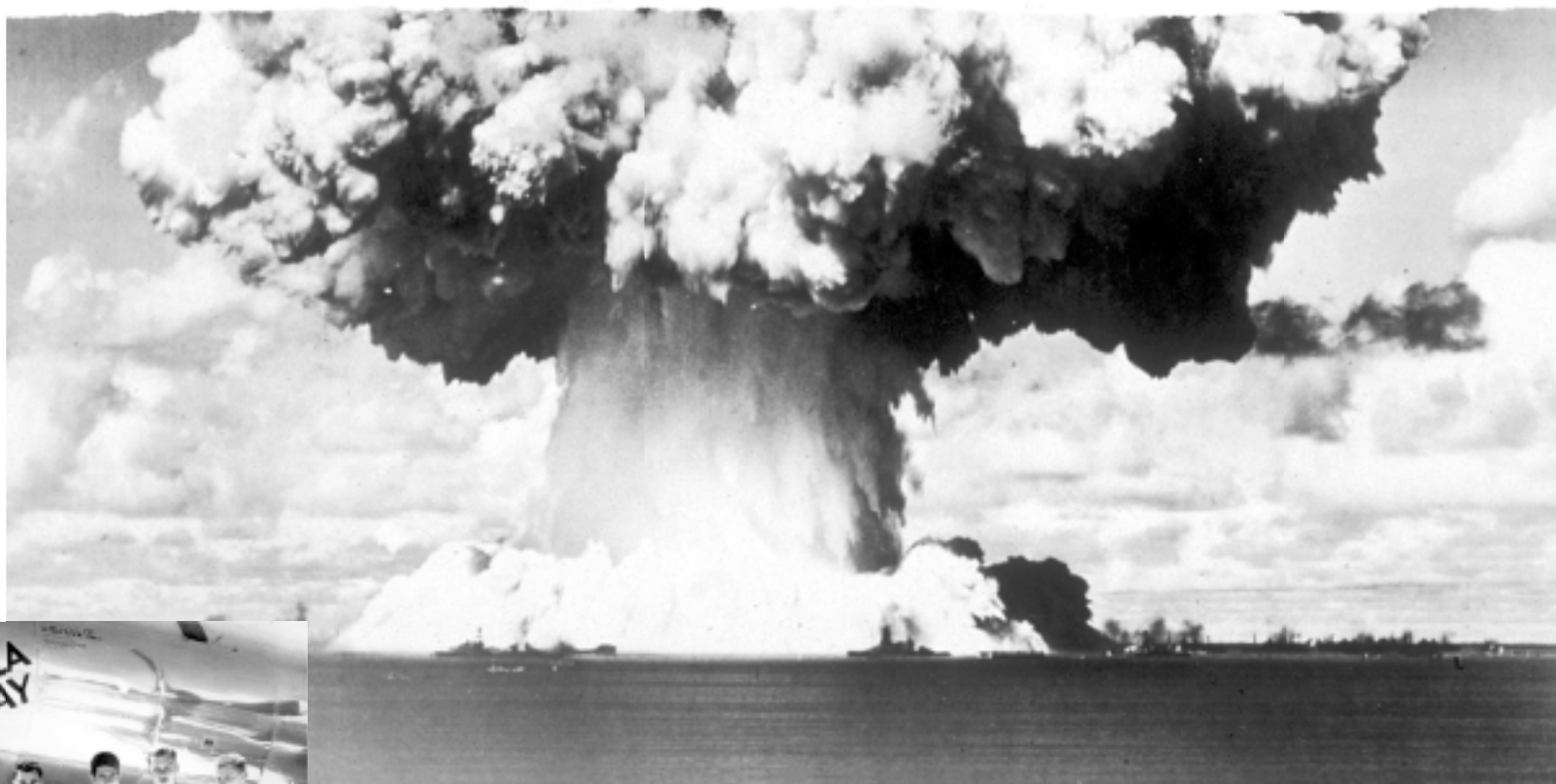
Бог мрази смъртта. Той копнее всички хора да преживеят най-доброто от живота. Копнее да ценим това, което Той цени, защото така живеем живота както трябва да бъде живян. Така намираме радост.

Защо човешкият живот е свещен за

ери в области, близки до моята. Понякога ми разказват как се справят с трудни ситуации в работата. Често завършват историите си с коментар от рода на: „Аз твоя дъщеря ли съм, или какво?“

Чувствам се неописуемо радостен, когато виждам себе си в тях. Вярвам, че това ми помага да ги обичам повече от всичко. Няма нещо, което не бих направил за тях. Защо същото да не е вярно и за нашия Създател? Бог ни е направил по Свой образ - да мислим и действаме като него. Когато вижда част от Себе Си в нас, Той ни цени и копнее да ни предпази от зло. Затова ни е дал заповеди, съхраняващи живота, които

НЕ УБИВАЙ!

Екипажът на бомбардировача заличил японския град Хирошима. На снимката, запечатала мига от лятото на 1945 г., Пол Тибетс (в средата) изглежда спокоен и самоуверен. Какво ли обаче е почувствал, когато е разбрал, че е пряко отговорен за изпепеляването на 140 хиляди души?

забавна и изцяло негативна. Пастор от унитарно-англиканската църква направил коментар, който вестниците от всички континенти разпространили. Дебатът дали бомбата е необходима и справедлива продължил, но американците вече били съгласни относно едно: смъртта на 140 хиляди японски мъже, жени и деца не била нещо смешно. Сякаш всеки американец си задал въпроса на Луис: „Боже

Бога? В Битие 1:27 ни се казва, че Бог е създал човешките същества „по Свой собствен образ“. Това означава, че Го наподобяваме. Той е вложил част от Себе Си във всеки от нас. Това дава стойност на мъжете и жените.

Когато се родиха децата ми, търсех по лицата им някаква прилика с мен. Не само че видях физически черти, подобни на моите, но с времето съзрях и нещо от себе си в темперамента им, победението им, характера и възгледите им. Хората гледат децата ми и казват: „Не може да се отрече, че са твои!“ - и аз съм много горд от тази забележка.

Деца ми пораснаха и започнаха карии-

го правят свят.

Бог ни казва, че безпричинното отнемане на човешки живот унищожават Неговия образ в жертвата и затова е зло. Той счита актът на убийство на някого, създаден по Негово подобие, като акт на убийство към Самия Него. Трябва да се отнасяме внимателно към всички човешки същества, защото всеки носи образа на Бога.

От убийство към гняв

Когато Исус бил на земята, развил тези идеи и по-нататък.

Продължава на стр.14

Документът бе публикуван от папския Съвет за насърчаване на християнското единение един месец след срещата между католическа делегация и делегация от Православните църкви, състояла се от 8 до 14 октомври в италианския град Равена. Комисията, наброяваща 30 души от двете страни, бе водена от митрополит Йоан Зизулас и кардинал Валтер Каспер, председател на Папския Съвет за християнското единение.

Документът (с обем десетина страници) съдържа 46 параграфа, които разглеждат концепциите и отношението между съборност и църковна власт, а финалната част е посветена на примата на Папата.

Текстът потвърждава, че приматът на всички нива е дълбоко вкоренена практика в традицията на каноническата

Църква, а приматът на вселенско ниво е приет както от Западната, така и от Източната църкви, но съществуват различия във възприемането на упражняването му.

Според кардинал Валтер Каспер, председател на Папския Съвет за християнското единение и ръководител на католическата делегация в Равена, този документ „окачествено и недвусмислено фиксира примата на Римския Папа, с което разкрива пътя към възвръщане на единението между католици и православни, разделени от схизмата през 1054 г.: „Това е първата важна крачка, но не трябва да се преувеличава, защото до пълното единение остава много дълъг път.“

Необходимо е да се отбележи обаче, че Руската източно-православна църква, към която всъщ-

ност принадлежат повечето православни вярващи е далеч от приемането на каквото и да е върховенство на римския папа. Все пак срещата може би предначертава формата на евентуално бъдещо обединение на римокатолицизма и източноправославие.

За мнозина вековното разделение между източното и западното християнство е позорно петно върху имиджа на най-разпространената и влиятелна религия на земята. Според други обаче единението ще съсредоточи в едно тяло толкова много власт, че тя по подобие на модела от Средните векове ще се превърне в неминуема предпоставка за нарушаване на религиозните и политическите свободи на малцинствени християнски и светски групи. ХМ

Документ призна ролята на римския епископ като пръв сред равни

Католицизмът твърди, че е загърбил миналото си на потисническа религия. Дали обаче алебардите на швейцарската папска гвардия нямат отново да бъдат използвани срещу другомислещите?